

komme, de vi igen sende danske Kreaturer ned ad den slesvig-holstenske Vestkyst, hvor det da netop vil faa Betydning at have en Bane udmundende i Bramminge i Stedet for i Esbjerg.

Saa var det ærede 3die Medlem for 8de Kreds inde paa de Forhandlinger, der have fundet Sted i det daværende Udvalg heroppe. Det ærede Medlem saa deri et lille positivt Resultat. Ja, saa maatte man vel understrege Ordet „lille“. Hvis den Forhandling, der førtes i Udvalget mellem det ærede Medlem og den daværende Trafikminister, var gentagen her i Salen, ligesom man i saa mange Tilfælde ved saadanne Lejligheder højtideligt gentager, hvad der er sagt i Udvalget, og giver hinanden Haandslag derpaa, vilde jeg have kaldt det et lille positivt Resultat. Men saadan en velvillig Udtalelse af dem, der desværre saa jævnlige falde, naar man staar overfor en Opgave, og man gerne vil have den til at glide, er det vanskeligt siden at bygge noget paa. Hvis der altsaa ikke skulde være gode Grunde for at flytte Endepunktet, vilde jeg i alle Tilfælde ikke føle mig bunden, hvis det blev i min Tid, at Spørgsmaalet skulde afgøres, ved et saadant lille halvvejs Løfte. Nu vilde jeg gerne i denne Forbindelse fremhæve, om det virkelig gør en saa stor Forskel, om de rejsende i Bramminge skulle staa ud og gaa ind i en anden Vogn i Stedet for at køre videre i samme Vogn, og om Godsvogne i Stedet for at kobles om til en anden Maskine og hægtes paa denne blot skulle køre videre. Jeg kan ikke se det, og jeg tror ikke, at Forskellen er saa overordentlig stor. Navnlig tror jeg, at man maa vænne sig til at vise nogen Resignation med Hensyn til saadanne mindre Bekvemmeligheder, som det kan være godt at have, men som hver Gang koste mange Penge.

Breinholt: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for hans i det hele taget venlige Udtalelser til de Punkter, jeg tillod mig at fremdrage, men jeg maa beklage, at intet af dem har vundet hans virkelig praktiske Tilslutning.

Jeg skal begynde med det Punkt, hvormed den højtærede Minister nu sluttede, nemlig den Toggang og Togordning, som en af hans Forgængere havde givet et vist Tilsagn om skulde finde Sted. Jeg kan give Ministeren Ret i, at dette Tilsagn ikke er saaledes fastslaaet, hverken gennem Betænkning eller Forhandling her i Salen,

at der kan gøres Fordringer, bestemte Fordringer i den Retning, og det var derfor, at det forekom mig meget ønskeligt at høre, hvorledes den højtærede Ministers Stilling var til denne Sag. Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke stillede sig videre venligt, men dog maa jeg sige, at de Grunde, Ministeren gav for sin Paa-stand om, at det var temmelig uvæsentligt, om Vognene ikke gennemførtes direkte til Esbjerg fra Funder-Banen, kan jeg ikke godkende. Ministeren sagde, at det var ikke saa forfærdeligt, om de rejsende skulde stige ud af Vognene og ind i et andet Tog. Nej, det er jo ganske vist ikke saa forfærdeligt, det er meget let, men det er meget muligt, at man kommer til at ligge flere Timer for at vente paa dette andet Tog, og saa kan det unægtelig faa sin Betydning for Persontrafikken. Men meget mere har det at betyde for Godstrafikken, navnlig for det Gods, der bestaar af levende Væsener, Kreaturer. Ja, jeg ved ikke, om den højtærede Minister er saa praktisk indlevet i alle disse Forhold, at han ved, at intet er mere generende for Kreaturer end Omrangering af Vogne. Man maa hellere køre med dem mange Mil ad en Jernbane end foretage en Omrangering paa en Station, thi derved støde Kreaturerne paa hinanden og falde mod hinanden. Det er derfor en meget stor Ulempe, hvis der i Bramminge skal finde Omrangering Sted af Kreaturer, der enten skulle til Kolding for der at slagtes eller skulle viderebefordres ad Søvejen eller skulle til Esbjerg for der at slagtes. Da er det en ganske overordentlig Kalamitet med Hensyn til den Omvej, den fordyrende og meningsløse Omvej, som Kreaturerne skulle føres for at komme til et af de to virkelig naturligvis Endepunkter. Hvad de lide ved de to Omrangeringer, er mere end de fleste, der ikke kende Forholdene, have noget virkelig Begreb om. Jeg beklager det, men jeg kan godt tænke mig, at den højtærede Minister er imod den Ordning, jeg havde tænkt mig. Jeg ved meget godt, at den Togordning, der blev stillet i Udsigt — lad mig ikke sige mere — af en af hans Forgængere, vil betyde en meget eller en ret fordyret Drift. Deri skal jeg give den ærede Minister Medhold, og derfor vil der rejse sig Vanskeligheder baade fra Ministerens og hans undergivnes, Generaldirektørens, Side mod en saadan Togordning. Det kommer man imidlertid allerbødest og allerheldigst udenom ved blot at